

[Th. M. Andersen.]

gjorde det saa meget mere, som adskillige Ordførere for Regeringen og dens Partier gentagne Gange har antydet, at man havde Forstaaelsen af, at der var ved at komme et nyt politisk Synspunkt, som man nødvendigvis maatte tage fornødent Hensyn til. Det har imidlertid vist sig, at Regeringens Fremfærd uanset disse Udtalelser stadig ligner sig selv, og at den i Virkeligheden kun fortsætter med en Lovgivning, som man passende har karakteriseret som Skruen uden Ende.

Vi Nationalsocialister har ogsaa tydeligt givet Udtryk for, at vi anerkender Nødvendigheden af, at Regeringen under den ekstraordinære Situation faar Adgang til at bruge ekstraordinære Pengemidler, men vi kan ikke billige, at Regeringen saa at sige ganske blindt beskatter et Produkt som Benzin i saa høj Grad, at det nødvendigvis maa faa en stærkt prisfordyrende Virkning paa mange Livsfornødenheder, og yderligere paalægger et bestemt Erhverv ganske urimelige Byrder og Vanskeligheder uden paa nogen Maade at anvise nye Veje.

Vi finder det usømmeligt, at man lægger en Byrde paa et bestemt Erhverv, saa længe andre Grupper endnu er fuldstændig skattefri, hvad Tilfældet er med de kooperative Varefordelingsforeninger, Brugsforeningerne. Vi opfordrer Regeringen til ufortøvet at lade disse kunstigt skabte Varefordelingsselskaber faa samme Kaar, som bydes det saakaldte frie Erhverv, og vi kan under ingen Omstændigheder gaa med til at paalægge disse Erhverv yderligere Skatter og Afgifter, før den nævnte Retfærdighedshandling er gennemført og vi derigennem har set, hvilke Indtægter der saaledes kan tilføres Statskassen. Eftersom man fra Regeringspartiernes Side har fremhævet disse kooperative Institutioners store Samfundsnytte, er det ikke for tidligt, at man ogsaa giver disse Institutioner Lejlighed til at vise det Samfundssind, som der i denne Tid fra alle Sider tales saa højt om.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Gustav Pedersen og Hr. Rasmussen (Gylling) for deres Tilslutning til Lovforslaget. Hvorledes Stillingen er inden for i hvert Fald Flertallet af de andre Partier, staar endnu hen i det dunkle.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup var inde paa almindelige Betragtninger vedrørende Benzintilførslerne. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at det er tilstrækkeligt oplyst, at der ogsaa i Tiden før Krigen

gennem Forhandling med de importerende Firmaer i høj Grad forberedtes Tilvejebringelse af en Sikring, og det forekommer mig, at det er noget ejendommeligt, at et Parti, der faar Kuldegysninger, hver Gang der er Tale om, at det offentlige skal gribe ind over for det almindelige Erhvervsliv, bebrejder Regeringen, at den har fulgt en Fremgangsmaade som denne. Og selv om man, dengang Krigen brød ud, havde haft noget større Benzinplads, end man havde, er det ganske udelukket, at man ikke var kommet ind i Benzinvanskeligheder. Forholdet er det, at det under alle Omstændigheder vilde have været meget begrænset, hvad man havde til Raadighed, og Tilførselsvanskelighederne, Valutavanskelighederne, vilde have meldt sig alligevel, maaske knap saa hurtigt, knap saa stærkt, men den Dag i Dag havde vi saamænd staaet i ganske den samme Situation som den, vi nu staar i.

Hvis det overhovedet bliver muligt for os under de økonomiske Vilkaar, vi har, at tilvejebringe tilstrækkeligt Benzin til at opretholde den Rationering, der nu er foreslaaet, tror jeg, vi maa være overordentlig tilfredse. Naturligvis kan man i allerhøjeste Grad beklage, at det har været nødvendigt at foretage disse Indgreb, og navnlig at foretage dem paa en saadan Maade, at det rammer vidt omkring, Folk, hvis Beskæftigelse og Erhverv derved kommer i Vanskeligheder. Men det er ikke muligt og vil ikke være muligt at opretholde frie Forhold paa dette Omraade, og de, der foregøgler de paagældende, at noget saadant var muligt, begaar en urigtig Handling baade over for det offentlige og over for de paagældende.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til Rationeringen nævne, at det, der nu er foreslaaet, er tiltraadt enstemmigt i Benzin-nævnet, det er tiltraadt af Landets Politimestre, og det er tiltraadt fra alle Sider i Det erhvervsøkonomiske Raad. Nu kan man, som det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, naturligvis nok sige, at det er i et lukket Rum, det foregaar, men det foregaar med Tillidsmænd, som er indsat af Regeringen og af de store erhvervsøkonomiske Organisationer i dette Land, det foregaar i Henhold til en af Rigsdagen givne Lov, og jeg synes ikke, at man i disse vanskelige Tider skulde paakalde nogen Uvilje over for dette store Raad, som saa sandelig har Vanskeligheder nok at kæmpe med. Det er ikke Vilje til at stille de fornødne Kvanta til Raadighed, det mangler paa, men vi staar over for Vanskeligheder, som er paatvunget os udefra, og som vi